

« τελευταίας βαθμίδος ἐστήριξε τὴν κεραλὴν τῆς
« ὧν ὧμων τοῦ Φοντάνζου, ὅστις ἠθροχίθη πά-
« λλον τὸ αἷμα του συγκεντρούμενον εἰς τὴν καρ-
« του.

« Αἶ καλὰ ! κύριε δὲν οἶς τὸ εἶπα ; με ἀγαπᾷτε
« λατρεύετε καὶ θὰ με κλέψετε.

« καὶ ταῦτα εἰπούσα ἡ λευκὴ καλογραῖα παρερέρισε
« ἡμῶν κρήδεμνον, ὅπερ ἔκρυπτε ὁ πρόσωπόν της
« ἡ Σελήνη, ἀπαλλαγεῖσα κατὰ τὴν σιγὴν ἐκείνην
« τὰ καλύπτοντα αὐτὴν νέφη, ἐφώτισε τὸ πρόσω-
« τος κυρίας Φοντάνζου ! Ὁ Μαρκεῖος ἐξέβαλε
« τὴν ἡττίαν, ἣτις ὅμως δὲν περιεῖχε φρόνητόν τι διὰ τῆς
« ἡττίαν τῆς κακίδος.

« Πῶς ! ὑμεῖς εἰσθε κυρία !

« Μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι νύριε . . . Με κλέπτετε λοι-
« πόντες ; ἠρώτησε μετὰ μαγευτικοῦ μειδιάματος.

« Μᾶλλον παρὰ ποτὲ ! ἐκράυαγεν ὁ ἐρωτῶ-
« τος Φοντάνζος, ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν διὰ τῶν βρα-
« χίων του, καὶ ἔφερε τὴν Μαρκεσίαν εἰς τὴν περιμέ-
« τω οὐτὴν ἄμαξαν.

« Τι βλέπω ! ἡ κυρία ! εἶπεν ὁ ἐπιστάτης Ἱερὼ-
« νος, ὑπερβολικῶς ἐκπεπληγμένος διὰ τὴν σκηνὴν
« ἡμῶν παρευρεθῇ.

« Μάλιστα, ἡ κυρία εἶναι, καὶ ἡμπορεῖ, ἀν θείῃς.
« ἀπονοήτως εἰς ὅλα τὰ Παρίσια, ὅτι ἐκλεψκ τὴν
« ἀμαξίαν. Ἐμπρός ! ἐξήκολούθησεν ἀπειθούμενος
« τὴν ἀμαξίαν, ἔμπρός ! καὶ νὰ σὲ ἴδω, τὴν
« κυρία, διὰ τὴν φθόσον εἰς τὴν οἰκίαν.

« Α ! τώρα λοιπὸν ἀπερρίπτεται νὰ γίνετε εὐ-
« χάρου ; ἠρώτησεν χαριέντως ἡ νέα Μαρκεσία.

« Μαρκεῖος δὲν ἀπεκρίθη νικητὴ ἀλλ' ὅταν ἡ
« αὐτὴ Σερμαντῶνος ἐβλᾶσεν εἰς τὴν οἰκίαν του,
« ἡλέον Μαρκεσία Φοντάνζου, καθ' ὅλην τὴν σημα-
« τὴς λέξεως καὶ χρόνου παρελθόντος, ἐνόησεν
« ἔμπρός, ὅστις ὑπέβλεπε ἀπομύη τοῦτου γέλω-
« τος δ' αὐτῆς τῶν συζύγων τοῦ καιροῦ του
« Φ. Βουστίζας.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἔως Α'. (1). ἀρ. 59.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου, 1850.

« κατὰ τὸ ἔργον τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέ-
« ρων οἱ Ἕλληνες ἐλέγχον ἐν Σαλαμῖνι, διότι ἐναυ-
« τιστῶν ἐν τοῖς στενοῖς ἰδίως μάλιστα ἐτιμήθη δ

« Ἡ παρούσα δικτιριδὴ ὑπὸ φίλου μας πρὸς ἰδίαν
« ἡν συντεθεῖσα πρὸ καιροῦ, ἐκεῖτο θεταμμένη εἰς
« αὐτοῦ χαρτοφυλάκιον ἕως πρὸ ὀλίγου, ὅτε
« ἔμπροσθέντος, περιήλθεν πρὸς γνῶσίν μας, καὶ
« ἡμῶν ἡμῶν παρεχωρήθη εἰς δημοσίευσιν, τοῦ
« αὐτοῦ αὐτῆς μετριοφρονούντος ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ τοῦ
« τοῦ ὅποιον ὅμως ἡμεῖς ἤδη συνιστῶμεν εἰς τὴν
« τῶν φιλομαθῶν ὡς λίαν περιέργον καὶ με-
« λῆξιν.

« Θεμιστοκλῆς, τῆς φρονήτως τὸ βραβεῖον λα-
« βῶν, διότι καὶ εἰς λόγους ἤλθε, καὶ ὕβρεις ὑμέμει-
« νε, καὶ κατὰ τῶν ἀπειλούντων πρὸς ἐράνη, ἕως
« οὗ κατίσχυσε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην του ἀπερα-
« σίσθη νὰ μὴ καταφύγῃ ὁ στόλος εἰς τὸν ἰσθμόν,
« ἀλλ' ἐντὸς τῆς Σαλαμίνιας ἀγκάλης νὰ προκινδύ-
« νεύσθῃ ὑπὲρ τῶν ὅλων. Περί δὲ τούτου κρίνομεν
« περιττόν ν' ἀναφέρωμεν ῥητὰς μαρτυρίας, διότι τὸ
« αὐτὸ ὅλοι φρονοῦσι, καὶ τὸ αὐτὸ ὁ εἰς τὸν ἄλλον
« ἀντιγράφων ἀναφέρουσιν. Ὑμεῖς ὅμως ἀποροῦντες
« ἐρωτῶμεν.

« Ἡ παρὰ τὸν ἰσθμόν Ὀάλασσα δὲν εἶναι στενὴ ;
« διὰ τί λοιπὸν προετιμήθησαν τὰ στενὰ τῆς Σαλα-
« μίνος, ἐν αἷς μάλιστα οἱ Πέρται ἠδύναντο νὰ κυ-
« κλώσῃ τοὺς Ἕλληνας, τὴν νῆσον περιπλέκοντες ;
« Ἄν δὲ τις μετ' ἐπιστασίας ἀναγνώσθῃ τῶν ναυμα-
« χίων τὴν ἱστορίαν παρτηρεῖ ὅτι τὸ πάλαι, ὡς
« ἐπὶ τὸ παῦδ, ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει ἐναυμά-
« χουν, διότι τὸ διὰ νηδ. μάχεσθαι εἰς χωρία εὖ-
« ρύχωρα ἐπιτογχάνει. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λό-
« γων μας ἀναφέρωμεν κατωτέρω μίαν τοῦ Φορμίων-
« νος δημηγορίαν, ἐν ᾗ ἐκτίθεται διη ἡ θεωρία τῆς
« ἀρχαίας ναυμαχίας τεχνίτη. Ἐπισηθὴ δὲ ὁ Φορμίων
« ἦτο καυτικώτερος τοῦ Θεμιστοκλέους, δυνάται τις
« νὰ εἴπῃ δι, ὁ μέγας τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἀριστευσάν-
« των στρατηγός, ἐναυμάχησε παρὰ τοὺς κανόνας τῆς
« ἐπιστήμας τοῦ ὁποῖου; ὁ Φορμίων δημηγορῶν ἐρ-
« μηνεύει κατλ.

« Τὸ ἀληθές δὲ καὶ τὸ ἀντιτίθετον τῶν λόγων
« τούτων τοῦ Φορμίωνος ἐπιβεβαιεῖ ἡ ἐν Σινελίᾳ με-
« γάλῃ συμφορὰ τῶν ἀθηναίων, οἵτινες ἠρξίσθησαν
« κατὰ κράτος ναυμαχίαν ἐντὸς τοῦ λιμένος
« τῶν Συρακουσῶν, ἥτοι εἰς τὰ στενὰ, ἐν αἷς, κατὰ
« τὸ λέγειν τοῦ δυστοχοῦς Νικίου, οἱ Ἀθηναῖοι ἔ-
« ναγκάζοντο νὰ πεζομαχῶσιν ἀπὸ τῶν νηδων, μετα-
« βαλλομένης τῆς ναυμαχίας εἰς πεζομαχίαν.

« Διὰ τί λοιπὸν ἐνίκησεν ὁ Θεμιστοκλῆς, καίτοι
« ἐν στενοχωρίᾳ ναυμαχῆτας, καὶ ἐνῷ αἱ μὲν Ἑλλ.
« ἀνικαὶ τριήρεις ἦσαν καὶ ὀλίγαι καὶ ἐμπειροπόλ.
« μοι, καὶ ταχυναυτοῦσαι, αἱ δὲ Περσικαὶ πολλαὶ καὶ
« ἀνεπιστήμονες ; τίς δὲ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ὁ
« μέγας αὐτὸς ναύαρχος δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ πρὸ
« τοῦ ἰσθμοῦ ;

« Α ; ἴδωμεν ποῖαν εἰς ταῦτο ἐξήγησιν θέλουσι
« δώσει οἱ φιλόλογοι μας .

Η ΒΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 59. φύλλον τῆς φιλοκάλου ἐφη-
« μερίδος τοῦ λαοῦ, οἱ λόγιοι συντάττει αὐτῆς τὴν λύ-
« σιν σπουδαίων ἱστορικῶν θεμάτων ἀνερευνῶντες, προ-
« τείνουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

Α. Διὰ ποῖαν αἰτίαν ὁ μεγαλεπήβολος Θεμιστοκλῆς
« ἔκρινε συμφέρον νὰ ναυμαχῇ ἐντὸς τῶν στενῶν τῆς
« Σαλαμίνος, μὴ στέρξας ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τῶν
« βαρβαρῶν εἰ, ἀναπεπταμένον πέλαγος.